

det jo ganske vist er paa sit Sted, her ogsaa at kunne discutere de Grunde, der ere anførte i det andet Thing for en Mening, som det ærede Medlem vil beskrive, maa man dog iagttagende en vis Barskaphed med at gaae ind paa at discutere de enkelte Udtryk, hvori de Grunde, som det ærede Medlem vil bekæmpe, ere fremsatte i det andet Thing. Jeg skal saaledes blot bringe i Erindring, at, dersom man vejelviis i Thingene vilde bringe de valgte Udtryk under Discussion — de være nu mere eller mindre heldige —, vilde Forhandlingerne i Thingene, som det ærede Medlem vil see, let antage en Udstrækning og en Charakter, som vilde være meget lidet ønskelig med Hensyn til Behandlingen af selve Sagerne.

M. Jensen: Ja, jeg har faaet udtalt, hvad jeg havde til Hensigt at udtale i denne Retning, saaledes at jeg allerede af den Grund ikke skal dvæle videre derved, men jeg skulde selvfølgelig alligevel heller ikke have gjort det, efter hvad den ærede Formand har udtalt. Kun maa det være mig tilladt at bemærke, at jeg ikke har villet dvæle ved meer eller mindre heldige Udtryk. Jeg har kun benyttet og tilladt mig at nævne de Grundsætninger, som ere blevne udtalte, og det er saa langt fra, at jeg anseer de Udtryk, jeg har berørt, for mindre heldige, at jeg tværtimod troer, de paa en meget heldig Maade udtrykke den Tanke, der har været ledende for Landsthinget. Dog derom skal jeg ikke udtale mig videre. — Efter hvad der saaledes er fremkommet, seer jeg ikke nogen som helst Grund til at fravige, hvad Folkethinget to Gange har besluttet, og jeg skal derfor tillade mig indtrængende at anbefale Gjenoptagelsen af dette Forslag. Nogle ærede Medlemmer have stillet Forslag om at forhøje de Meniges Løn med 2 f. Hvis det maatte blive vedtaget, medens det af to ærede Medlemmer i Forbindelse med mig stillede Forslag maatte blive forkastet, vilde imidlertid derved det Forhold fremkomme, at en Undercorporal kun havde 2 f. mere om Dagen end en Menig, men naar man erindrer, at en Undercorporal har en meget anstrengende og meget betydelig Tjeneste, synes dette at være noget ubilligt, især naar man iøvrigt gjør store Spring imellem de for-

ffjellige Tjenestegrader. Allerede i Ministerens Forslag er det udtalt, at Undercorporaler bør have 4 f. mere om Dagen, og det synes ogsaa at være den ringeste Forskjel i Lønningen, der kan og bør gjøres imellem de Menige og Undercorporalerne. Jeg skal derfor, som sagt, tillade mig at anbefale mit Forslag, som fastholder 4 Stillinges Forskjel mellem disse to Classers Lønning.

B. Christensen: Vi ere ved denne Lønningslovs Behandling stillede noget friere, end da vi havde selve Hærloven for os. Ganste vist ligger der stor Magt paa og er det i høi Maade ønseligt, at Lønningsloven udkommer snart og umiddelbart efter Hærloven, men paa den anden Side kan det ikke nægtes, at der er saa Meget at udføre for Hærlovens Vedkommende, og at der er en saa kort Tid til, at vi næste Gang grundlovmæssigt skulle samles, at det dog vel kunde bæres, om Lønningsloven ikke maatte blive vedtagen. Derhos synes ogsaa den høitagtede Ministers Stilling ved Lønningslovens Antagelse eller Ikkeantagelse at maatte være en anden, end naar Talen var om Hærloven. Den ærede Minister kan ganske vist sige, at han ikke vil modtage Lønningsloven, naar Dette eller Hiint ikke skeer, eller naar Dette eller Hiint skeer, men han kan neppe constitutionelt finde Anledning til at sige, at han vil berøve Landet, Regjeringen og os sin Tjeneste i et saadant Tilfælde, allerede nu, al den Stund, der om 2 $\frac{1}{2}$ Maaned kan være Leilighed for ham til at appellere paa ny.

Rettelser

i

Indenrigsministerens Foredrag

under Rotwitts Forespørgsel.

Sp. 9608, L. 8—4 f. n.: Istedesfor: „Jeg skal ikke med Bestemthed kunne sige, hvilke Regler der hidtil have været gjældende med Hensyn til disse Bevillinger; dog har jeg al Anledning til at troe, at man lige siden 1857 har været meget rundhaandet med at give dem.“ Istedes: „Jeg skal ikke med Bestemthed kunne sige, hvilke Regler der tidligere have været gjældende med Hensyn til disse Bevillinger; dog har jeg al Anledning til at troe, at man i det sidste 1857 har været mere rundhaandet med at give dem.“